

De ontslagbescherming wegens ziekte gaat in vanaf de datum van de eerste dag van (gedeeltelijke) arbeidsongeschiktheid en wordt tengevolge van het gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn niet verlengd.

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellant is bij beroepschrift, bij de Commissie ingekomen op 11 februari 2004, in beroep gekomen van een besluit van 5 januari 2004 van verweerster, houdende de opzegging van de arbeidsovereenkomst tussen partijen. Van verweerster is een verweerschrift d.d. 10 maart 2004 ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op 9 april 2004 heeft te Eindhoven ten overstaan van de Commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellant was in persoon aanwezig en verweerster was vertegenwoordigd door mr., bestuursondersteuner juridische zaken.

2. De feiten

Appellant is vanaf 1 augustus 1972 bij verweerster in dienst, aanvankelijk als leraar, daarna als conrector en tenslotte als rector van het lyceum te Appellant heeft een volledige dienstbetrekking. In oktober 1998 is appellant een ongeluk overkomen tijdens het trimmen, waardoor hij vanaf 13 oktober 1998 arbeidsongeschikt is geworden. Tot 1 augustus 1999 was hij 100% arbeidsongeschikt, daarna tot 6 september 1999 46%, vervolgens tot 8 mei 2000 voor 18,6%, vervolgens tot 1 juli 2003 voor 35% en vanaf 1 augustus 2003 was appellant weer voor 100% arbeidsongeschikt. Vanaf 12 oktober 1999 heeft appellant een WAO-uitkering ontvangen, waarvan de hoogte wisselde naar de mate van zijn arbeidsongeschiktheid. Op 24 december 2003 wordt een functieongeschiktheidsadvies van UWV USZO ontvangen. Daarin wordt geconcludeerd, dat appellant op de voorgenomen ontslagdatum 2 jaar arbeidsongeschikt is wegens ziekte of gebrek en dat naar verwachting dat ook nog het geval zal zijn 6 maanden na die datum. Vervolgens heeft verweerster bij het bestreden besluit van 5 januari 2004 de arbeidsovereenkomst met appellant in verband met deze arbeidsongeschiktheid opgezegd tegen 1 juli 2004. Gedurende de perioden, waarin appellant slechts gedeeltelijk arbeidsongeschikt was, heeft hij, zo is ter zitting komen vast te staan, de verantwoording als rector van zijn school blijven dragen en heeft hij als zodanig ook werkzaamheden verricht die qua omvang een volle werkweek benaderden, zij het dat hij duidelijk minder uren maakte dan voor het ongeluk.

3. De motivering

Het bezwaar van appellant richt zich, zo stelt hij, niet tegen het ontslag als zodanig. Mogelijkheden van partieel ontslag in combinatie met herplaatsing bij verweerster zijn naar de mening van appellant voldoende onderzocht, zonder haalbaar resultaat. Het bezwaar van appellant richt zich tegen de ontslagdatum; hij stelt dat verweerster gehouden is vanaf de datum van volledige arbeidsongeschiktheid tot aan de definitieve ontslagdatum een periode van 2 jaren, te vermeerderen met de termijnen als vermeld in artikel 15 van de CAO-..... in acht te nemen. Van volledige arbeidsongeschiktheid is eerst sprake vanaf 29 augustus 2003. Voort wijst hij erop, dat hij tijdens de perioden van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid wel degelijk de verantwoording als rector heeft gedragen en hij heeft ook gewezen op de omvang van zijn werkzaamheden in deze periodes.

De Commissie oordeelt als volgt.

Ingevolge artikel 7:670 BW kan de werkgever niet opzeggen gedurende de tijd dat de werknemer ongeschikt is tot het verrichten van arbeid wegens ziekte, tenzij de ongeschiktheid tenminste 2 jaren heeft geduurd. Ook het Besluit Ziekte- en Arbeidsongeschiktheid voor onderwijs personeel primair en voortgezet onderwijs en de toepasselijke CAO bieden een daarmee overeenstemmende regeling. Noch in de wet, noch in genoemd Besluit, noch in de CAO kunnen aanknopingspunten worden gevonden voor de stelling, dat dient te worden uitgegaan van de interpretatie van deze wettelijke en contractuele regelingen, zoals door appellant daaraan gegeven. De ontslagbescherming wegens ziekte van appellant gaat in vanaf de datum van de eerste dag van (gedeeltelijke) arbeidsongeschiktheid en wordt tengevolge van het gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn niet verlengd. Dit wordt ook niet anders door de

verantwoording, die appellant in de perioden van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid heeft gedragen en de door hem toen uitgevoerde werkzaamheden.

Het voorgaande houdt in dat het beroep van appellant ongegrond dient te worden verklaard.

4. DE BESLISSING

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 9 april 2004 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. J. M.P. Drijkoningen, mr. A.A.M. Mollee, mr. Th.M. Dorn en W. Stoop, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.